

[Inger Stilling Pedersen]

til at tilpasse sig samfundsudviklingen, det vil sige tilgodese de krav til uddannelse, der udspringer af et samfund i udvikling, og det er ikke sikkert, at disse krav er de samme i 1990 som i dag. Jeg kan næsten sige, at det er de ikke.

I kapitel VIII tales der om skolens sociale opgave, og man bruger ordet »socialisere« om dette at tilpasse sig fællesskabet. Mindretallet er betænkeligt ved anvendelse af dette ord, og det er kristeligt folkeparti enig i. Det er en dårlig anvendelse af ordet, medmindre det ligefrem ønskes, at ordet skal opfattes, som det almindeligvis opfattes af befolkningen, det vil sige »politisk målsætning«. Ordet er følelsesladet og leder let tanken hen på en politisk ideologi.

Det kan ikke være skolens direkte opgave at socialisere eleverne. Det er selvfølgelig rigtigt, at skolen ikke kan undgå at udøve en opdragende påvirkning, men denne påvirkning skal være indirekte, som det hedder i Knud Øllgaards mindretalsudtalelse side 191, idet den udspringer af det stof og det fag, elever og lærere er fælles om. Optagethed af og respekt for det stof, der skal arbejdes med, er i sig selv opdragende og samarbejdsfremmende. Skal socialiseringen derimod fungere som skolens selvstændige opgave ved siden af undervisningen, kan den næppe undgå at blive til utidig holdningsbearbejdelse, som ikke respekterer elevernes og hjemmenes selvstændighed.

Skolens kristne grundsyn prioriterer U 90 ikke højt. På side 15 hedder det således:

»Tidligere var det en vigtig opgave for skolen at give et kristent grundsyn som værdigrundlag. I dag er der måske et mere varieret syn herpå, medens alle kan blive enige om, at skolen skal give eleverne et demokratisk værdigrundlag.«

Det er, som om et kristent grundsyn som værdigrundlag er gjort til noget datidigt og et demokratisk værdigrundlag til det nutidige. Et demokratisk værdigrundlag kan ikke sættes op som alternativ til et kristent grundsyn som værdigrundlag, men det er et spørgsmål, om man virkelig kan have et demokratisk grundlag, hvis ikke det bygger på et kristent grundsyn. Derfor mener kristeligt folkeparti, at man må bevare det kristne grundsyn i danske skoler, så børn og unge kan få kendskab til og mulighed for at bevare og bære

vor kristne kulturarv videre til kommende slægter.

Det er, som om man har erkendt, at skolen påvirker, og så vil man også have lov til at styre denne påvirkning. Derfor spørger man side 184: »Skal skolen være et middel til at bevare den nuværende samfundsstruktur, eller skal den hjælpe med til at ændre samfundet«, her underforstået »forbedre«. Man svarer næsten truende: »Den opfattelse, at ethvert hjem må kunne sende sit barn i skole med ro i sindet, kan imidlertid let blive en politisk sovepude, en vigen uden om samfundsproblemer.« Det er vist ikke uden grund, at mange forældre er ved at miste tiliden til skolen.

Andre citerer fra U 90 kan i lige så høj grad være med til at skræmme forældrene, og det gælder ikke mindst det afsnit, der taler om lighedsbegrebet. Således hedder det bl. a. side 204:

»Man kunne gå så vidt som at sige, at uden hensyn til, at mennesker senere fik forskellige job og professioner i arbejdslivet og samfundslivet, burde de alle have samme ståsted i uddannelsesmæssig henseende.«

Bag en sådan tankegang ligger et falsk lighedsbegreb. Skal vi behandle børnene retfærdigt – og det skal vi – så skal vi behandle dem forskelligt, fordi de er forskellige. Derfor kan de kun med vold tvinges til samme ståsted i uddannelsesmæssig henseende. Derfor må undervisningen gives dem på et niveau, hvor de er i stand til at få størst udbytte af den, og derfor må de også have mulighed for at aflægge prøve på det niveau, der er undervist i.

Så har der været nogen tale om børnehavehaveklasser. Derom skal jeg bare kort sige, at kristeligt folkeparti er da parat til at drøfte problemet. Vi kan naturligvis ikke gå ind for, at det skal være tvungent, og slet ikke noget med, at det ad åre skulle blive en slags skolepligt, men man kan drøfte, om undervisningspligten skal gå det år ned og så måske forkortes i den anden ende af skalaen. Alt det er vi parate til at se på.

U 90 indeholder mange gode intentioner angående restgruppen i folkeskolen, ungdomsuddannelse, voksenundervisning og de videregående uddannelser, og det vil vi meget gerne være med til at se på. Men vi vil ikke være med til at, skal vi sige fremme det, som vi tidligere har været præsenteret for,